

El manifest contra Macià

Als que publicaren aquest manifest els dediquem els següents retalls:

DE "LA PUBLICITAT"

Diumenge la voluntat autèntica del poble de Barcelona es manifestava irresistible, torrencial, a favor de la candidatura esquerrana de Catalunya, encapçalada amb el nom de Francesc Macià. Els annals barcelonins del sufragi no registren cap altra gesta comparable a la d'abans d'ahir. Mai no s'havia produït a Barcelona i a Catalunya una mobilització electoral tan imponent. En aquesta ocasió, més encara que en les eleccions del 12 d'abril, la realitat ha superat de molt les previsions més optimistes. Qui mobilitza les reserves ciutadanes que ha posat en peu de lluita el nom del president de la Generalitat i suma més d'un centenar de milers de vots a favor seu pot ben dir que porta la representació legítima de tot el poble de Barcelona. La nostra condició de combatents ens fa testimonis d'excepció d'aquesta victòria sense precedents que proclamem amb íntima emoció perquè és l'auguri més cert de la victòria definitiva de Catalunya.

DE "LA NAU"

"Es tan grossa la balança cap a l'Esquerra, que resulta temerari de voler exercir la funció de contrapès. La força dels partits que no es mouen dins l'esfera del partit dominant, es veu tan minvada i les condicions de llur actuació són tan desfavorables, que no tenen ara, en el camp pròpiament partidista, cap mena de paper.—A. ROVIRA I VIRGILI.

I ara vegeu el que diu Manuel Valldeperes: "Vivim uns moments en els quals tot ho empeny una onada sentimental i patriòtica, francament saludable. Endavant, doncs! No ens detinguem a discutir si calia això o calia allò altre. El triomf és de l'Esquerra Republicana de Catalunya, que avui es converteix en el motor directriu de la terra catalana. Fora de davant seu tots els obstacles. Deixem-li el pas expedit i procurem que en aquests moments històrics transcendents que s'apropen cap català deixi de treballar per la completa llibertat de Catalunya i pel triomf definitiu del republicanisme català."

La nostra victòria

Ja hi ha qui ha començat a voler escamotejar la significació i l'èxit del partit d'Esquerra Republicana de Catalunya. De la mateixa manera que teníem fe en el triomf de les nostres candidatures, esperàvem aquests atacs incomprensius i més o menys maquiavèlics.

Es inútil, però, que es vulgui treure importància al resultat de les eleccions del dia 28, car representen d'una manera ben palesa, el què vol i el què desitja Catalunya. Cal que els homes directius d'ençà o d'enllà de l'Ebre meditin profundament sobre el problema que Catalunya planteja en aquestes eleccions, i treballin per encausar d'una manera definitiva els anhels i aspiracions de tot un poble, el qual, després de veure's incomprès i vexat durant segles, avui pren consciència de la seva personalitat i la manifesta de la manera democràtica més corprendedora.

L'èxit de Macià no es deu a cap altre factor que a l'haver sabut interpretar d'una manera justa i raonada els anhels i desigs del nostre poble, el qual li dona la seva confiança no pel seu més o menys accentuat esquerrisme, sinó perquè el seu liberalisme i el seu catalanisme, així com la seva història política valenta i honrada, responen exactament a l'ideari de la majoria dels catalans.

Aquests moments potser són els més interessants de la història de Catalunya i cal que tots els catalans col·laborem en aquesta magna obra d'estructuració del nostre poble, car la més petita fallida o vacil·lació pot ésser de greus perjudicis per al nostre esdevenidor.

Després de Pau Clarís mai més no havem tingut cap home que tingués una visió tan exacta de la personalitat catalana i dels seus atributs com el nostre Macià. Amb l'aventatge, però, sobre el primer, que Macià ha sabut despertar-nos d'una manera viva la nostra adormida consciència de catalans.

A ell devem el que puguem dir-nos catalans i homes liberals a la vegada. A ell li devem que el nostre plet no sigui un fet isolat i particular, sinó que queda inclòs dins l'engranatge de tots els pobles de la terra; a ell li devem que el nostre plet sigui respectat i comprès pels homes liberals i de bona fe.

Podem concloure que Macià no és un polític escantellat, sinó el més gran polític que mai hàgim tingut els catalans.

Greus manifestacions de Rovira i Virgili

Copiem de "La Nau":

"En Rovira i Virgili no té res a veure amb el manifest del P. C. R. a Tarragona"

HAVENT-NOS COMUNICAT DIVERSOS AMICS QUE ALGU FA CIRCULAR VERSIONS INEXACTES SOBRE EL MANIFEST QUE DIES ENRERA PUBLICA LA DELEGACIO REGIONAL DEL PARTIT CATALANISTA REPUBLICA A TARRAGONA, MANIFEST ON APAREIX SEVERAMENT JUTJADA LA GESTIO D'EN FRANCESC MACIA, ENS CAL DECLARAR QUE EL NOSTRE DIRECTOR SENYOR ROVIRA I VIRGILI NO HA INTERVINGUT PER A RES EN LA REDACCIO DEL DIT DOCUMENT, EL CONTINGUT DEL QUAL NO CONEGUE FINS QUE EL VEIE PUBLICAT A LA PREMSA."

Podrien dir-nos, els amics de "Les Circumstàncies", quines persones es fan responsables, en nom del P. C. R., del famós Manifest contra Macià?

Improvisacions

RESPONSABILITAT. — En gairebé tots els gèneres de competició, el guanyar és conquerir el dret al repòs, donar cim a una empresa. En les competicions polítiques, en les lluites electorals, el triomfar no és altra cosa que una represa d'activitats més altes i compromeses que les esmersades lluitant. La impressió d'ésser lleial al poble fóra una de les més plaents de la vida si hom pogués lliurar-se de la sensació de la responsabilitat que dona el triomfar; però com que això no és possible amb les victòries polítiques, s'acompleix una vegada més la dita que nega l'existència d'una felicitat sense màcula. La llum produeix clar-obscur. Poques són les llepolies que no deixen amargantor de boca.

La victòria obtinguda el prop passat diumenge, per Macià i els que el segueixen, fou un meravellós apoteosi; però passat l'esbalaïment, els homenatjats han de sentir gravitar sobre el llur esperit el pes feixuc de la responsabilitat. Els quaranta i tans homes que el poble, com obeïnt a una inspiració divina, ha elegit per una majoria tan formidable que té valor d'unanimitat, quan despertin del son dolç del que ha esgotat les forces amb profit, quedaran corpresos en reflexionar que Catalunya fia en ells la seva sort futura; que Catalunya els envia d'ambaixadors a Madrid i els prega que no retornin sense haver obtingut la llibertat de la nostra terra—que la dels catalans ja ens la sabrem donar. —I si no la obtenim?—deuran preguntar-se ells. I en aquesta pregunta que quedarà sense resposta immediata, hi ha les punxes d'aquestes roses enceses i flairoses que el poble de Catalunya ha fet caure, com una pluja, damunt de les testes dels quaranta i tants diputats que la nostra democràcia envia, amb poders omnímodos, a les Corts d'Espanya.

IGNOT

"FOMENT" ES EL DIARI
CATALA MES ANTIC DE
LES COMARQUES TARRAGONINES